

סבתא גיטה ז"ל

יב' תמוז תשס"ז (28/06/2007)

הספד לאמא

אמא יקרה שלי, אמא יקרה. כך רצית ולכך זכית. הגעת לשיבה טובה, עם הרבה נחת, מוקפת במשפחה אוהבת, מכבדת ומעריכה.

זקנתך אמא היא בעיני מופת ודוגמא. ידעת להנות ולראות את כל הטוב העוטף אותך.

עוד לפני חודשים וחצי בחתונה של יותם, אמנם בכסא גלגלים וכתף שבורה, רקדת עמנו ופניך קרנו מאושר. כשבוע, שבועיים לאחר מכן ספרתי לי על דפנה ניתך שזכית ממנה לחיבוק גדול ואוהב ואמרת לי שבשביל זה שווה לחיות. ידעת להגיד שיש לך נחת ושטוב לך. שמחת עם נכדיך ועשרת הנינים להם זכית.

היה חשוב לך להיות עצמאית ואמרת לא פעם, אני מהבית רק לבית הקברות. חששת מהאפשרות שתעבירי את ימך בבית אחדות בתלות מוחלטת. זמן רב בהתעקשות ובכוח רצון גדול חיית לבד בביתך או בלשונך בחדר. וכאן אני רוצה לומר משהו אישי לשלושה אנשים. לחנה, שאין לי די מילים לומר לך עד כמה אנו מעריכים את כל מה שעשית בשביל אמא. היו לכן קשרים מיוחדים, כאמא ובת הייתן זו לזו. חנה, את ממש חלק מהמשפחה שלנו ואנחנו רוצים לשמור אתך ועם משפחתך על קשר. ליואב, אחי הבכור, שנשאר באשדות, גר סמוך לאמא ובדרכו השקטה והשקולה, תמיד היה בשבילך היכן שצריך. ולברוריה גיסתי האנרגטית. לא חסכת במחשבה ובמעשה בשביל שלאמא יהיה טוב. לא בחלת בשום טיפול, תמיד זינקת לעמדה הקדמית, ואנו ידענו שהכל בשליטה והיינו שקטים. בחודשים האחרונים נעזרת ב"בית אחדות". בהתחלה בכדי להתחזק לאחר הצינטור שעברת וגילית מקום טוב, מקום שמחבק ואוהב. מקום בו מטפלים בך עם כל הלב אח"כ בעקבות אשפוז נוסף בבית חולים, אמרת שכנראה הגיע הזמן להיכנס ל"בית אחדות". הרגשת שאת במקום שאוהבים אותך והיית אסירת

תודה על הכל, וכך גם אנו עמך מודים ומעריכים.

נולדת בנר שני של חנוכה 1916 באקרמן שבבסרביה (היום רומניה). אמרת לנו תמיד שהיתה לך ילדות קשה, בית עני, והורים שכל זמנם היה מוקדש למלחמת הקיום. ספרת לנו שכבר מרגע יציאתך לעולם אמך הייתה מינקת ביחד אתך גם תינוק שאיבד את אמו בלידתו.

סיפור העליה של כל משפחתך לארץ הוא תמיד לפלא בעיני. לאה ואברהם, חלוצים לפני המחנה, ואת עם הורייך בשנת 1936. הדבק המשפחתי והמסירות שלכם אחד לשני הצילו אתכם מציפורניהם האכזריות של הנאצים ועוזריהם. את הסיפור המלא אפשר לקרוא בעבודת השורשים שהכינה טל בתנו הגדולה.

להיות אמא בקיבוץ של פעם לא היה דבר קל, גם בעבודה. תמיד עבדת בעבודה שדרשה מאמץ פיסי רב. החיים עם אבא ואתנו הציבו בפניך אתגרים לא פשוטים ויכולת להם. היית אדם מאד ישר, ידעת לחזק וידעת גם להעיר ולבקר כי תמיד היית כנה עם עצמך ועם הסובבים אותך. נתת לנו דוגמא של הסתפקות במועט, של נכונות לנתינה, של שימת לב לדברים שהם לכאורה קטנים אבל חשובים. עוצמת האהבה מבני הדודים שלנו שבשבילם היית הדודה בה' בידיעה ואפילו יותר מזה, מעידים על ליבך הטוב.

ילדי עוד זוכרים בגעגועים את פחית העוגיות מעשה ידיך שזכינו לקבל בכל ביקור אצלך, ומרחיב את הלב היה לראותך שמחה עם כל הנינים, מקפידה לקבל תמונה מכל ילדי, מכל אירוע. אנחנו עדין חייבים לך תמונה של שי הקטנה ושל יותם ואילה.

כשאבא חלה טיפלת בו במסירות רבה, לא ויתרת וככל שכוחותיך אפשרו זאת. שתיים עשרה שנים חלפו מאז, ואת המשכת בטוב וידעת לומר זאת. "טוב ליי" זאת היתה סיסמתך.

סוף בעמוד הבא

בחנוכה השנה חגגנו לך יום הולדת 90 בה
רווית הרבה נחת ושמחה. בשבועות
האחרונים סיפרת לי שבחלומותיך את
נפגשת הרבה עם הוריד, עם אחיותיך מניה,
לאה ומלכה ועם אברהם, אחיך האהוב שנפל
בקרב על בצמח במלחמת השחרור. שנים
ארוכות נשאת עמך כאב זה ואני רק בבגרותי
קלטתי שאמא שלי היא אחות שכולה. לכאב
הזה התוסף גם המכאוב על מותו של בנו
הבכור עמית. והיום כששלמו ימיך בעולם
הזה, בצלילות הדעת, מתוך פייכות מוחלט,
את מצטרפת אל כל אהוביך שם במרומים.
היי נא מליץ יושר ושמרי עלינו מפגעים
נוספים.

אוהבת וגאה בך.

אסתר בתך.